CORESPONDENȚĂ DIN TIRASPOL

Războiul femeilor

Vorbitorii de limbă rusă din orașul Tiraspol, capitală a autodeclaratei R.S.S.M. Nistreană, au «sechestrat» gara blocînd calea ferată cu trunchiuri de copaci și cărucioare pentru bagaje. Băncile din sala de așteptare au fost scoase și așezate pe calea ferată, unde a luat loc un grup de femei trecute cu mult de a doua tinerețe. Ele sînt manipulate de către forțe pro-puciste, care intenționează să destabilizeze situația și așa încordată a momentului respectiv.

Ele intonau cîntece din perioada războiului civil, strigau lozinci antimoldovenești, expunîndu-se ridicolului. Pe toți pereții gării stau scrise lozinci în limba rusă: «Snegur, jos mîna de pe Transnistria!», «Libertate pentru Smirnov!», «Eliberați-ne deputații!», «Trăiască Transnistria liberă!». Gara pare a unui oraș asediat.

Un steag roșu flutură în mijlocul unui grup de 40—50 de femei isterizate de alcool și de doi indivizi suspecți ca înfățișare, îmbrăcați în uniforme militare fără epoleți.

Îmi dau seama că după ton se ia poziție împotriva unui bărbat care încerca să le spună că blocarea gării este inadmisibilă, ținînd cont de faptul că trenurile merg nu numai în Moldova, ci și în România și Bulgaria, ș. a. Atît le-au trebuit «amazoanelor» să audă. S-au aruncat asupra omului, lovindu-l cu pumnii și picioarele, rupîndu-i haina, lăsîndu-i o vînătaie, ca un apus de soare, sub ochi.

Scena avea loc sub privirea admirativă a bărbaților de pe margini. Trebuie să accentuez că intrările în Tiraspol sînt blocate cu tot felul de baricade.

Viața în Tiraspolul acestor zile este gravă. Se simte o anumită stare generatoare de violență. Nu ai curajul să vorbești românește. Acțiunile ilegale și criminale săvîrșite de către reprezentanții populației de limbă rusă aduc pagube mari economiei naționale atît a Republicii Moldova, cît și a Rusiei.

Minți irațională ale celor din umbră amenință că vor întrerupe curentul electric, că vor opri gazul metan pentru locuitorii din stînga Prutului.

Apelurile Președintelui Snegur nu au avut nici un efect asupra participanților la blocarea vieții economice și așa deteriorate. Femeile de lîngă mine mă privesc cu oarecare suspiciune, căutînd să ghicească de ce mă aflu în mijlocul lor. Nu răspund, din teamă, la întrebările lor.

Actualii lideri ai Tiraspolului, situați ferm pe poziția puciștilor, promit femeilor antrenate în acest război de uzură marea cu sarea și republică independentă... în componența U.R.S.S.-ului.

Mihai VICOL.
Tiraspol, 3 septembrie 1991.